

Dertil er at sige, som jeg også svarede i tv, at der altså er nogle, der står højere end os herinde i Folketinget, og det er vælgerne.

Derfor er det fortsat min opfattelse, at udgangspunktet må være, at et Folketing ikke kan binde kommende Folketing. Så var det jo fuldkommen ligegyldigt, om vi holdt folketingsvalg, og sådan kan det naturligvis ikke være. Men det er en balance mellem ordholdenhed og opfyldelse af vælgerløfterne og »hvad er til gavn for Danmark?«

Og der er altså nogle undtagelser. Vi har f.eks. indgået et 4-årigt politiforlig. Det begynder vi jo ikke at rende fra.

Vi har, lige når det drejer sig om indfødsretsforliget, skrevet en præcis dato i aftalen. Det kan jeg godt ærgre mig over i dag at vi har gjort, men det har vi altså gjort – det er den 1. juli, så det varer ikke så længe – og det har vi altså tænkt os at holde os til. Det skal være sagt her, at det holder vi os til, men heller ikke en dag længere. Jeg vil godt garantere for, at vi vil indgå en aftale med det flertal, der er i Folketinget nu, sådan at der kan træde nye regler i kraft straks fra den 1. juli.

Kl. 11.30

Men hvorfor lader vi så ikke bare lov om indfødsrets meddelelse ligge til den tid? Dertil er at sige, at lov om indfødsrets meddelelse er noget helt specielt. Det er jo enkelte personsager. Jeg kan godt huske en anden stor sag her i Folketinget, hvor man havde ladet sager ligge i ministerierne, og vi har altså aftalt med hinanden, at sådan bliver det ikke.

Lov om indfødsrets meddelelse fremsættes på fuldkommen samme måde med det antal, som man i ministeriet har fået færdigbehandlet, og efter den tidstermin og de procedurer, der gælder i dag.

Jeg vil så sige til hr. Søren Søndergaard, at det jo er en slags forsøg på mistænkeliggørelse, når man begynder at spørge ministeren, om han i sin forelæggelse af indfødsretssager for Folketinget nogen sinde kunne drømme om at tage hensyn til, hvilken religion folk har.

Jeg aner ikke, om man nogen sinde bliver spurgt om det, når man søger om indfødsret. Jeg tror det ikke. Jeg kan ikke huske, at jeg har set det i politirapporter, og jeg kan i hvert slet ikke huske, at det nogen sinde har været på tale, og jeg har faktisk siddet i Indfødsretsudvalget tidligere i en del år.

Derfor synes jeg, at det fra hr. Søren Søndergaards side er en form for forsøg på at få debat-

ten ned på et plan, hvor den ikke hører hjemme. Det er et forsøg på at mistænkeliggøre ministeren. Jeg synes overhovedet ikke, at det hører hjemme her i Folketingssalen.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Fru Birthe Rønn Hornbech siger nu ganske i overensstemmelse med, hvad fru Birthe Rønn Hornbech sagde i fjernsynet, at forlig og aftaler ikke kan binde et kommende Folketing.

Jamen min sjæl, hvad vil du mere? Dermed er det hele jo sagt. Dermed bortfalder al den slags efter et folketingsvalg.

Så vil jeg sige til integrationsministeren med hensyn til den bundne samvittighed, at det jo er rigtigt, at den har vi uden at have en ydre Koran til at slå os i hovedet med, men den bundethed betyder samtidig frihed til at tale Roma midt imod, og frihed betyder mod.

Jeg spørger derfor integrationsministeren, når han vil presse – og det vil jeg stadig væk sige – hele årets tildeling af indfødsret hen på denne side af forligsrænsen i stedet for at vente, som det har været normal praksis, om det så ikke i virkeligheden er modet, der svigter, og dermed er et samvittighedsregnskab, som måske ikke er helt i orden.

Første næstformand (Svend Auken):

Hr. Søren Søgaard ... Søndergaard for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Søgaard, det er ham billardspilleren. Det er ikke mig.

Første næstformand (Svend Auken):

Han var god til det.

Søren Søndergaard (EL):

Jeg vil sige fru Birthe Rønn Hornbech, at det da var noget værre vrøvl, fru Birthe Rønn Hornbech sagde der.

Hr. Søren Krarup gav helt tydeligt fra denne her talerstol udtryk for, at spørgsmålet om ens religion skulle indgå i vurderingen af, om man skulle have tildelt dansk indfødsret. Det kan fru Birthe Rønn Hornbech overbevise sig om ved at gå op og læse det referat, der vil blive trykt, og som er på skærmen i løbet af ganske få timer.

Derfor er det selvfølgelig meget relevant at give ministeren lejlighed til at forholde sig til